

Cei morți în Hristos

(1 Tesaloniceni 4:13-18)

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: 1 Tesaloniceni 4:13-18; Faptele apostolilor 17:3; 1 Corinteni 15:20-23, 51-58; Ioan 5:28,29; Apocalipsa 20:4-6.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.” (1 Tesaloniceni 4:16)

Gândul central: Pavel le dă tesalonicenilor (și nouă) o speranță nouă pentru viitor: promisiunea revenirii lui Hristos.

În pasajul pentru această săptămână (1 Tesaloniceni 4:13-18), Pavel răspunde la o înțelegere teologică greșită a tesalonicenilor. Nu știm cu exactitate în ce consta această eroare, dar știm sigur că unii membri erau îndurerăți din cauza situației credincioșilor care muriseră înainte de revenirea lui Isus. Se pare că ei credeau că aceia care mor înainte de revenirea Sa vor avea altă soartă decât cei care vor fi găsiți în viață la revenire.

Săptămâna aceasta vom analiza informațiile pe care le avem despre problema abordată de Pavel în 1 Tesaloniceni 4:13-18. În acest pasaj, el corectează concepțiile greșite din primul secol și, totodată, le oferă creștinilor din secolul al XXI-lea un fundament solid pe care să clădească: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci” (Amos 3:7). Astfel, prin lucrarea profetică a apostolului Pavel, Domnul ne-a descoperit adevărurile minunate cu privire la natura celei de-a doua veniri a Domnului Isus. În timp ce studiezi verselele acestea, meditează cu rugăciune la speranța extraordinară pe care ne-o transmit.

1. Citește 1 Tesaloniceni 4:13-18. Ce indicii găsim în text despre convingerile greșite care i-au făcut pe membrii din Tesalonic să sufere inutil?

În cadrul iudaismului din vremea lui Pavel, existau nenumărate concepții despre timpul sfârșitului. Una dintre ele s-a strecurat și în biserica din Tesalonic. Nu știm cu exactitate în ce consta ea, dar se pare că era vorba despre concepția că, deși toți credincioșii vor avea parte de lumea viitoare, numai cei care aveau să fie în viață la sfârșit aveau să fie luați la cer. Cei care mureau înainte de sfârșitul lumii înviau, dar rămâneau pe pământ.

Aceasta însemna un dezavantaj serios pentru cei care mureau înainte de sfârșitul lumii. Dar însemna și o separare între cei luați la cer și cei lăsați pe pământ. Credincioșii care aveau să fie în viață la sfârșitul timpului aveau să fie luați la cer la a doua venire a lui Isus, dar aveau să se despartă de cei dragi ai lor care rămâneau pe pământ (vezi 1 Tesaloniceni 4:13,14).

Prin urmare, nu ne surprinde faptul că Pavel începe 1 Tesaloniceni 4:13-18 cu un comentariu despre lipsa de cunoștință a membrilor și nu cu expresia „știți foarte bine” pe care o întâlnim în alte locuri (1 Tesaloniceni 5:2) sau „știți, în adevăr ...” (cap. 4:2). Existau unele lucruri importante despre profeția cu privire la a doua venire pe care biserica nu le cunoștea și mai existau unele lucruri de care trebuia să se dezvețe.

Când ne gândim la profeție, trebuie să nu uităm faptul că ea nu a fost dată pentru a ne satisface curiozitatea despre cum și când se vor desfășura evenimentele finale. Profeția are un scop etic și moral. Dumnezeu a lăsat-o pentru a ne învăța cum să trăim. Ea are menirea de a ne da încurajare și un sens în viață, mai ales când suferim și suntem îndurerăți de pierderea celor dragi. Dacă sunt corect înțelese, profețiile din Biblie au puterea de a ne schimba viața. Altfel spus, este important să crezi ca un adventist (adică să crezi profeția biblică), dar și mai important este să trăiești ca un adventist.

Ce înseamnă „să trăiești ca un adventist”? Pregătește-te să prezinți răspunsul la această întrebare în cadrul Școlii de Sabat.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să fie încurajată de faptul că moartea este doar o despărțire temporară de cei dragi ai noștri care sunt credincioși.

La nivelul sentimentelor: Să se bucure pentru că Isus a oferit o soluție la problema morții.

La nivel practic: Membrii grupei să le ofere speranță și încurajare celor îndurerăți de pierderea celor dragi ai lor.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Moartea nu este sfârșitul

- A. Pavel le-a amintit tesalonicenilor că nu aveau de ce să plângă disperați după cei dragi ai lor care muriseră, fiindcă ei aveau să învie la revenirea Domnului Isus. Din ce motiv sunt moartea și învierea lui Isus fundamentul speranței creștine?
- B. Scriptura învață că, atunci când moare, omul „doarme” până când Hristos revine. Ce încurajare îți oferă această comparație a morții cu somnul?
- C. Enumeră în ordine cronologică evenimentele care vor avea loc la revenirea lui Isus. Pe care dintre toate acestea le aștepți cu cea mai mare nerăbdare?

II. Sentimente: Așteptăm învierea

- A. Mulți creștini cred că oamenii se nasc cu suflet nemuritor și că sufletul lor merge în rai sau în iad imediat după moarte. Oferă această concepție mai multă speranță decât învățătura Bibliei potrivit căreia oamenii nu sunt nemuritori, ci, după moarte, dorm în mormintele lor până la înviere? Explică de ce. Te-a încurajat personal pasajul din 1 Tesaloniceni 4:13-18?

III. Practic: Încurajați-vă unii pe alții

- A. Ce poți face pentru a încuraja pe cineva care a pierdut o persoană dragă în ultimul an?

Rezumat: Moartea nu este sfârșitul vieții unui urmaș al lui Hristos, ci numai o despărțire temporară, care va lua sfârșit în dimineața glorioasă a învierii.

2. Cu ce scop spune Pavel că a scris ceea ce citim în versetele 13-18? De ce este versetul 13 atât de important pentru noi astăzi?

De ce plâneau tesalonicenii moartea celor dragi ai lor de parcă nu aveau nicio speranță? O cauză importantă a fost, probabil, perioada scurtă pe care Pavel a petrecut-o în mijlocul lor. Știm că el le-a vorbit despre moartea și despre învierea Domnului Isus (Faptele 17:3). Avem indicii că le-a vorbit și despre evenimentele finale și că învățătura sa a fost greșit înțeleasă. Dar probabil că nu a avut timp să clarifice subiectul învierii celor credincioși.

O altă cauză a fost mediul păgân din care proveneau majoritatea credincioșilor cărora Pavel le-a scris (1 Tesaloniceni 1:9). Religiile mistice existente la data aceea ofereau o imagine despre viața de dincolo, dar cei mai mulți păgâni nu aveau speranța că există viață după moarte. Un exemplu elocvent găsim într-o scrisoare din secolul al II-lea: „Irene către Taonnophris și Philo, mult curaj. Sunt îndurerată și plâng după cel plecat la fel cum am plâns pentru Didymas. Am făcut tot ce am crezut nimerit eu și toți ai mei, Epaphroditus și Thermuthion și Philion și Apollonius și Plantas. Dar, cu toate acestea, noi nu putem face nimic împotriva acestor lucruri. De aceea mângâiați-vă unul pe altul. Sănătate!” – Citată în Adolf Deissmann, *Light From the Ancient East*, pag. 176

Este interesant faptul că această scrisoare adresată unei mame care și-a pierdut fiul se încheie prin cuvintele pe care le găsim în 1 Tesaloniceni 4:18, chiar dacă sensul lor este cu totul altul. *Mângâiați-vă unul pe altul chiar dacă nu există nicio speranță.* Acesta este mesajul celei care a scris scrisoarea. Cât de diferit este mesajul transmis de Pavel tesalonicenilor!

Scopul explicațiilor lui Pavel este evidențiat prin încadrarea pasajului biblic între două afirmații, una la început și cealaltă la sfârșit. Pavel scrie pentru ca ei să nu se întristeze că oamenii care nu au nicio speranță (1 Tesaloniceni 4:13). De asemenea, el dorește ca adevărul despre natura revenirii lui Isus să le dea motive temeinice pentru a se încuraja unii pe alții atunci când pierd pe cineva drag (vers. 18).

Unii spun: „Mai devreme sau mai târziu, toți murim!” Din perspectivă strict omenească, este adevărat. Însă, din perspectivă biblică, concepția aceasta este limitată. Ce speranță avem prin Domnul Isus? Cum putem învăța să ne lășăm încurajați de nădejdea aceasta?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Creștinii ar trebui să se încurajeze unii pe alții cu această speranță, că revenirea Domnului Isus va pune capăt despărțirilor aduse de moarte și va marca începutul reunirii glorioase a tuturor urmașilor lui Hristos în dimineața învierii.

Cu toate că rămânem sub spectrul morții, exercițiul fizic și stilul de viață sănătos au reușit să prelungească speranța de viață a omului. Procedurile medicale ne ajută să ținem departe moartea câțiva ani în plus. Medicamentele pot ascunde semnele de bătrânețe, iar chirurgia estetică ne poate ajuta să arătăm cu câțiva ani mai tineri. În ciuda tuturor acestor progrese, moartea la sfârșitul unei vieți lungi pare a fi mai degrabă o eliberare decât o tragedie.

Pe de altă parte, oricine a pierdut un copil sau pe cineva drag știe că moartea rămâne și astăzi o tragedie. În ciuda tuturor progreselor moderne, moartea există și își face încă simțită prezența. Iar dacă moartea pare să fie o eliberare după o viață lungă, ea este chiar și în acest caz o tragedie în comparație cu viața veșnică trăită într-o lume în care nu există păcat și moarte!

Dacă vrem să înțelegem foarte bine speranța măreață pe care ne-o oferă revenirea Domnului Isus, trebuie să înțelegem ce este moartea. Tesalonicenii din vremea lui Pavel au înțeles ce este moartea. Probabil că unii dintre ei trăiau până la o vârstă onorabilă, dar majoritatea nu. Rata mortalității la nou-născuți și copiii era extrem de ridicată, iar mulți dintre cei care reușeau să depășească vârsta copilăriei mureau la douăzeci sau treizeci de ani. Lucruri care astăzi nu mai constituie o problemă (de exemplu, alimentația săracăcioasă, condițiile de trai insalubre, accidentele și anumite boli) erau principalele cauze de deces. Viața era grea, iar moartea putea lovi oricând, lăsând în urma ei consecințe tragice și suferință.

Activitate introductivă: Pe vremea lui Pavel, moartea lovea des și fulgerător, de aceea, revenirea lui Hristos și învierea morților erau așteptate cu multă nerăbdare. Ce putem face astăzi pentru a-i ajuta pe oameni să știe că moartea va fi înfrântă?

3. Ce speranță ne oferă Pavel cu privire la cei care au murit? 1 Tesaloniceni 4:14

În versetul 14, Pavel prezintă soluția la problema întristării fără speranță. În limba originală, el afirmă că cei morți „au adormit *prin* El”. Somnul era un simbol obișnuit al morții în perioada Noului Testament, iar expresia folosită de obicei în cazul decesului unui credincios era „a adormit *în* Isus” sau „*în* Hristos”. Un bun exemplu în acest sens este expresia din versetul 16, „cei morți *în* Hristos”.

O a doua problemă pe care o pune textul este ideea că Dumnezeu îi „va aduce înapoi împreună cu Isus” pe cei care au adormit în El. Unii iau acest text drept argument că aceia care au murit în Hristos (și care se presupune că s-au dus în rai după moarte) se vor întoarce împreună cu Isus la revenirea Sa. Interpretarea aceasta vine în contradicție cu învățătura din versetul 16, unde Pavel afirmă că învierea credincioșilor care au murit are loc la a doua venire a lui Isus și nu înainte.

4. Ce clarificări ne oferă 1 Corinteni 15:20-23, 51-58 în acest sens?

Nu este greu să înțelegem textul, dacă suntem atenți la ideea de bază pe care vrea Pavel să o transmită. El face o paralelă între moartea și învierea lui Isus și moartea și învierea credinciosului. Pentru Pavel, învierea lui Isus era garanția că toți credincioșii aveau să se întoarcă la viață la revenirea Sa (1 Cor. 15:20-23). Teologia lui Pavel este consecventă. „Dacă credem” în moartea și învierea lui Isus (1 Tes. 4:14), atunci trebuie să credem și în învierea celor care au murit ca urmași adevărați ai Săi.

În concluzie, expresia „prin Isus” are același sens ca expresia „în Hristos” din versetul 16. Ideea pe care vrea Pavel să le-o transmită tesalonicenilor era aceea că frații și surorile lor care au decedat nu vor rămâne pe pământ în momentul în care credincioșii în viață vor fi luați la cer, ci toți vor fi luați la cer împreună (vezi și Ioan 14:1-3). Dumnezeu nu-i va aduce pe creștinii înviați înapoi, pe pământ, la venirea lui Isus, ci (la fel cum s-a întâmplat la învierea lui Isus), El îi va scoate din mormânt și îi va duce la cer odată cu credincioșii în viață. După cum învierea a precedat înălțarea lui Isus la cer, tot la fel va fi și pentru urmașii Săi credincioși.

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Durerea și importanța ei

(Recitiți în cadrul grupei 1 Tesaloniceni 4:13,18.)

Ca niște copii care deschid curioși cadoul fără să mai acorde atenție și feliicitării care îl însoțește și noi ignorăm, de obicei, comentariile despre durere pe care le face Pavel în versetul 13 și trecem direct la comentariile sale despre revenirea lui Isus din versetele 14-17. Desigur că a doua venire a Domnului nostru este o veste bună, dar nu putem înțelege pe deplin speranța pe care ea ne-o oferă dacă nu ne oprim asupra problemei durerii din versetul 13.

Durerea provocată de pierderea unei persoane dragi este o experiență dificil de suportat, mai ales dacă este vorba de pierderea unui copil. Atât în cazul celor credincioși care au o credință puternică în Dumnezeu, cât și în cazul celor necredincioși, moartea ne aduce într-o stare de șoc emoțional profund și ne întrebăm cum vom putea continua viața într-o astfel de situație, în care totul în jur pare a se prăbuși.

Experiența lui Marcus Tullius Cicero, un renumit filosof și om de stat roman, care a trăit cu circa 100 de ani înainte de Pavel, ne arată cât de dificil este să ne controlăm emoțiile în cazul unei pierderi. La o lună după decesul fiicei sale (numele ei era Tullio și avea treizeci de ani), Cicero i-a scris unui prieten următoarele cuvinte:

„M-am izolat de orice contact cu oamenii în această zonă retrasă. Dimineața mă ascund în pădurea deasă și nepătrunsă și nu mai ies din ea până la lăsarea serii. În afară de tine, numai singurătatea îmi este cel mai bun prieten. Singura mea formă de comunicare este acum prin cărți, dar chiar și lectura îmi este întreruptă de crize de plâns. Mă împotrivesc cât de bine pot acestor imbolduri de a plânge, dar încă nu sunt suficient de puternic.” – Cicero, *Letters to Atticus* 12.15, citate în Jo-Ann Shelton, *As the Romans Did*, 2nd ed. (New York: Oxford University Press, 1998), pag. 92

Este important de remarcat faptul că Pavel nu minimalizează importanța durerii. Revenirea Domnului Isus le oferă credincioșilor o speranță pe care necredincioșii fie au respins-o, fie nu o cunosc, dar ea nu elimină problema cu care se confruntă credinciosul atunci când se luptă să împace credința cu emoțiile. În astfel de momente, răspunsul superficial nu ajută (vezi la secțiunea ILUSTREAZĂ! scrisoarea de condoleanțe pe care a primit-o Cicero de la un prieten). Singurul lucru pe care îl putem

În 1 Tesaloniceni 4:13 – 5:11, Pavel dezvoltă învățăturile date de Domnul Isus în lucrarea Sa pe pământ. Există multe asemănări între aceste pasaje despre timpul sfârșitului și învățăturile lui Isus consemnate în Matei, Marcu și Luca. Însă, când amintește de „Cuvântul Domnului” în capitolul 4:15, Pavel se referă la o învățătură a lui Isus care nu a fost consemnată în Evanghelii, dar pe care ne-o împărtășește chiar el (vezi și Faptele 20:35).

5. Ce evenimente vor avea loc la revenirea lui Isus? 1 Tesaloniceni 4:15,16; Apocalipsa 1:7; Matei 24:31; Ioan 5:28,29; Faptele 1:9-11.

A doua venire a lui Isus va fi un eveniment tumultuos. Ea va fi însoțită de strigătul unui arhanghel și de sunetul trâmbiței lui Dumnezeu. Toți o vor auzi și o vor vedea (vezi textele de mai sus). Însă ideea principală a pasajului este *ordinea* evenimentelor la venirea lui Isus. Tesalonicenii ajunseseră să creadă că, dacă vor muri înainte de revenirea lui Isus, vor fi pentru totdeauna dezavantajați, fiindcă aveau să fie despărțiți fizic de credincioși care urmau să trăiască *până la* revenirea Sa.

Pavel îi asigură aici că aceia care vor fi în viață nu o vor lua înaintea celor care au murit și nici nu vor avea un avantaj în plus față de ei. Cei morți în Hristos vor învia primii (Apoc. 20:4-6). Învierea lor are loc înainte de momentul în care cei vii se înalță pentru a-L întâmpina pe Isus în văzduh (1 Tes. 4:17). Credincioșii care au murit sunt înviați și primesc nemurirea în același timp cu cei care sunt în viață la a doua venire.

Pasajul acesta nu susține că oamenii credincioși se duc în rai când mor. Dacă Pavel le-ar fi spus tesalonicenilor că cei dragi ai lor care muriseră se aflau în rai, ce rost mai avea ca ei să plângă și de ce nu le-a spus direct lucrul acesta? Încurajarea este adevărul că aveau să-i revadă pe cei dragi la înviere.

Gândește-te la toate evenimentele care vor avea loc la revenirea Domnului Hristos: El vine pe nori, toți Îl vor vedea, morții sunt readuși la viață, cei vii primesc nemurirea și apoi sunt luați cu toții la cer. Într-un anumit sens, toate acestea ni se par atât de uluitoare, de extraordinare și de neașteptate! Totuși trebuie să le credem, pentru că altfel nu ne rămâne nicio speranță. Dacă poți avea încredere în Domnul în această privință, cum poți să nu ai încredere că El va avea grijă de lucrurile „mai puțin însemnate” cu care te confrunți?

face este să ascultăm cu empatie și să rostim cuvinte de încurajare, care să aibă în centru făgăduința Domnului Isus că El va face în curând toate lucrurile noi.

De discutat: Ce speranță și ce încurajare le oferă următoarele versete biblice celor care Îl urmează pe Dumnezeu? Evrei 4:15,16; Isaia 53:3-6; 49:13; Matei 5:4; 2 Corinteni 1:3,4; Psalmii 119:50.

II. Ziua în care Domnul Isus va reveni

(Recitiți în cadrul grupei 1 Tesaloniceni 4:14-17.)

După cum Domnul Isus a inclus în învățăturile Sale evenimente familiare pentru ca învățătura să rămână imprimată în memoria oamenilor, tot la fel și Pavel a folosit imagini familiare pentru a transmite învățătura revenirii Domnului Isus. Un cuvânt-cheie pe care îl utilizează atunci când face referire la Revenire este *parousia* (1 Tesaloniceni 2:19; 3:13; 4:15; 5:23) și are sensul propriu de „venire.” Nouă poate că nu ne atrage atenția în mod deosebit, dar tesalonicenii știau că era utilizat în cazul vizitei oficiale a unui demnitar împărătesc sau chiar a împăratului roman însuși. Vizitele acestea nu erau dese, iar când aveau loc erau însoțite de un fast deosebit. În aceste ocazii, cetatea respectivă și locuitorii ei beneficiau de daruri bănești și de privilegii speciale. Pavel utilizează această imagine pentru ca tesalonicenii să-și poată forma o idee despre măreția revenirii lui Isus.

Descrierea *parousiei* din 1 Tesaloniceni 4:4-17 este cea mai completă din Noul Testament. Evenimentul acesta nu va fi unul secret: el va fi vizibil (Compară cu Matei 24:27,30,31; Faptele 1:11; Apocalipsa 1:7) și va fi și auzit – de fapt va fi însoțit de atâta zgomot, încât chiar și morții vor ieși din mormânt! În realitate, nu „zgomotul” revenirii îi va trezi pe morți, ci porunca divină prin care Mântuitorul îi cheamă pe morți la viață.

Totodată, Pavel îi asigură pe tesaloniceni că morții în Hristos nu vor pierde *parousia*. Morții vor fi readuși la viață, iar cei care vor fi în viață atunci vor fi „răpiți toți împreună cu ei, în nori” pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh. Cuvântul *răpit* (în grecește *harpazō*) înseamnă „a înșfăca” sau „a ridica brusc”, „a înhăța” sau „a captura”. El exprimă rapiditatea și forța irezistibilă a *parousiei*. Cuvântul *răpire* este derivat din traducerea în latină a lui *harpazō*. Ceea ce trebuie să reținem este că răpirea aceasta nu va fi nicidecum secretă.

De discutat: Ce putem face pentru a-i încuraja pe oameni cu vestea bună a revenirii Domnului Isus?

6. Citește 1 Tesaloniceni 4:13,17,18. Care este scopul principal al acestui pasaj care vorbește despre a doua venire a Domnului Isus?

Scopul profeției nu este acela de a ne satisface curiozitatea cu privire la evenimentele viitoare, ci de a ne arăta cum să trăim astăzi. Pentru Pavel, ordinea evenimentelor finale are implicații practice asupra vieții creștine de fiecare zi. Profeția are valoare numai în măsura în care exercită o influență asupra relației noastre cu Dumnezeu și cu oamenii. În acest caz, Pavel aduce în discuție evenimentele finale pentru a-i încuraja pe membrii care îi pierduseră pe cei dragi ai lor.

7. Citește 1 Tesaloniceni 4:16,17. Ce aspecte importante ale învățaturii biblice despre revenirea lui Isus nu sunt cuprinse în aceste versete? Vezi Ioan 14:1-3; Matei 24:31; Faptele 1:9-11.

Conform acestui pasaj, credincioșii Îl vor întâmpina pe Isus în văzduh și vor fi pentru totdeauna cu El. Tema centrală este reîntâlnirea credincioșilor și rămânerea lor lângă Domnul Isus pentru veșnicie. Textul nu spune unde se vor duce după ce Îl întâmpină pe Isus în văzduh, dar Pavel nu afirmă nicidecum că Isus și credincioșii vor coborî din cer pe pământ și că vor domni aici. Textul arată clar că deplasarea sfinților are loc numai în sus. Întâi ies din morminte credincioșii care au murit. Apoi ei și credincioșii în viață se înalță pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh.

În 1 Corinteni 15:23,24, Pavel face o paralelă între experiența lui Isus și a celor care sunt „în Hristos”. Isus a înviat și S-a înălțat la cer ca „prim rod”, deci aceia care sunt în El vor avea o experiență asemănătoare.

La venirea Sa, Isus îi va lua pe ucenici cu El ca ei să fie acolo unde este El, în cer (Ioan 14:1-3). El nu vine ca să rămână cu ei pe pământ. De aceea, adventiștii cred că în timpul celor o mie de ani (Apocalipsa 20:4-7), cei neprihăniți vor fi cu Isus în cer, cei nelegiuți vor fi morți, iar lui Satana i se va impune să rămână pe pământ, unde nu va mai putea ispiți și necăji pe nimeni. Credincioșii se întorc pe pământ după încheierea mileniului (2 Petru 3:13, Apocalipsa 3:12).

Gândește-te cât de „ruptă din altă lume” pare nădejdea pe care o avem. Ce speranță reală, de durată ne oferă lumea aceasta? Cum putem învăța să nu ne lăsăm absorbiți de lucrurile care nu ne oferă nicio speranță?

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

1. Potrivit cu 1 Tesaloniceni 4:14-17, care sunt cele trei „sunete” speciale care vor însoți revenirea lui Hristos și strângerea urmașilor Săi? Care este semnificația acestor sunete?

2. Ce alte detalii despre înviere mai aflăm din comentariile lui Pavel din 1 Corinteni 15:35-55?

Întrebări aplicative

1. Cu cine dorești mult să te reîntâlnești în ziua reînvierii? Care va fi primul lucru pe care îl vei spune sau îl vei face în dimineața învierii? Care va fi primul lucru pe care îl vei spune sau îl vei face în momentul reîntâlnirii cu cei dragi?

2. Cum se raportează cei necredincioși la faptul că suntem muritori? Ce lucruri din societatea contemporană sunt simptome ale lipsei de speranță cu care mulți oameni privesc spre moarte?

4. ILUSTREAZĂ!

Activitate: Textul de mai jos este un fragment dintr-o scrisoare trimisă lui Cicero de un prieten apropiat după moartea fiicei sale (vezi *Comentariul biblic* de mai înainte). Îngrijorat de durerea intensă a lui Cicero, prietenul încearcă să-l încurajeze să-și vadă de viață mai departe.

După ce citești scrisoarea înaintea membrilor grupei, cere-le să o rescrie din perspectivă creștină. Ce modificări ați aduce?

„Chiar dacă nu ar fi murit acum, fără îndoială că ar fi murit peste câțiva ani, pentru că s-a născut muritoare. Abate-ți mintea și gândurile de la aceste lucruri și meditează mai degrabă la lucrurile demne de omul care ești. Gândește-te, de exemplu, că ea a trăit atât cât a trebuit, adică a trăit atât cât a existat și republica. Ea te-a văzut pe tine, tatăl ei, pretor apoi, consul și augur; a fost căsătorită cu bărbați din familii nobile; s-a bucurat de aproape toate binecuvântările vieții. Atunci, cum să te plângi sau să se plângă de soartă în această situație?...

Nu există nicio durere care să nu se atenueze sau să nu se micșoreze cu trecerea timpului; dar este nedemn de tine să aștepti să treacă timpul în loc să anticipezi acest rezultat cu bunul-simț de care dispui.” – Cicero, *Correspondence With Friends* 4.5.1, 4-6, citat în Jo-Ann Shelton, *As the Romans Did*, 2nd ed., pag. 93

„Mulți interpretează acest pasaj ca însemnând că cei ce dorm vor fi aduși împreună cu Hristos din ceruri; dar Pavel a vrut să spună că, după cum Hristos a fost înviat dintre morți, tot la fel îi va chema Dumnezeu pe cei sfinți afară din mormintele lor și-i va lua cu Sine în ceruri. Ce prețioasă mângâiere! Ce glorioasă nădejde nu numai pentru biserica din Tesalonic, ci pentru toți creștinii, oriunde s-ar găsi ei!” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, pag. 259

„Tesalonicenii se prinseseră cu multă căldură de gândul că Hristos avea să vină să-i transforme pe credincioșii care erau în viață și să-i ia la Sine. Cu multă grijă păziseră ei viețile prietenilor lor, ca nu cumva aceștia să moară și astfel să piardă binecuvântarea pe care ei așteptau să o primească la venirea Domnului lor. Dar, unul după altul, cei dragi lor le fuseseră luați; și, cu multă sfâșiere de inimă priviseră tesalonicenii pentru ultima dată fețele morților lor, cu greu cutezând să nădăjduiască să-i mai întâlnească într-o viață viitoare.

Când au deschis și au citit epistola lui Pavel, o mare bucurie și mângâiere a fost adusă bisericii prin cuvintele lămuritoare cu privire la adevărata stare a morților. Pavel arăta că aceia care aveau să trăiască atunci când va veni Hristos nu-L vor întâmpina pe Domnul mai înainte decât cei care adormiseră în Isus.” – *Ibidem*, pag. 258

Întrebări pentru discuție

1. Discutați ce înseamnă „să trăiești ca un adventist”. Ce convingeri distinctive ale noastre ar trebui să se reflecte în stilul nostru de viață?
2. Gândește-te la căderea omului în păcat, la Planul de Mântuire și la făgăduința vieții veșnice. Ce anume ne dă speranța și, totodată, asigurarea că moartea nu este veșnică? Pe ce ne bazăm când credem în ceea ce a făcut Isus pentru noi? Ce speranță ne oferă învierea Sa? Ce motive de încurajare găsim în Planul de Mântuire, mai ales când moartea pare atât de definitivă și de necruțătoare?
3. Recitiți pasajul biblic, desprindeți ideile principale și discutați despre sentimentele pe care vi le inspiră și speranța pe care o găsiți în el.

Rezumat: Pavel corectează câteva idei greșite despre starea morților și despre evenimentele dinaintea revenirii lui Isus. La revenirea Domnului Isus, cei morți în Hristos vor învia primii, apoi toți credincioșii se vor înălța la cer pentru a-L întâmpina în văzduh. Credincioșii pot fi încurajați de gândul că despărțirea de cei dragi este doar temporară.

Credința și porcii

Mitalyn dorea să devină adventistă. Știa că soțul ei, vecinii și cunoscuții ei aveau să se opună, dar simțea că nu trebuie să mai aștepte.

În copilărie, Mytalin fusese învățată că adventiștii sunt oameni răi și credința lor este greșită. Dar sora ei s-a căsătorit cu un adventist și ea a vrut să afle cine sunt adventiștii cu adevărat, așa că a participat la o evanghelizare. Nu a fost decât la ultimele prezentări, dar mesajul a convins-o că acela era adevărul. Oricât încerca să uite, nu putea să nu se gândească la tot ce auzise. Pe de altă parte, nici nu știa să citească pentru a-l aproba sau contrazice pe pastor. Totuși simțea că Duhul Sfânt îi vorbește.

În final, convingerea ei a devenit atât de puternică, încât a acceptat adevărul. Dar, când l-a anunțat pe soțul ei că vrea să devină adventistă, el s-a supărat. El creștea porci și Mytalin era cea care le dădea de mâncare. În Sabat, nu îi dădea voie să meargă la biserică, dar ea reușea să participe la ora de rugăciune din timpul săptămânii.

Într-o zi, când vorbea cu soțul ei despre dorința ei de a păzi Sabatul, Mitalyn a văzut o lumină strălucitoare care însoțea niște cuvinte: „Adu-ți aminte de ziua Sabatului ca să o sfințești.” Deși nu știa să citească, și-a dat seama imediat ce însemnau ele.

Gata! și-a spus ea. Vreau să fiu adventistă!

Rudele și prietenii ei i s-au împotrivit, dar ea se ruga des: *Doamne, arată-mi calea!*

Apoi, într-o zi, câțiva porci ai soțului ei au scăpat din coteț și au fost omorâți de câini. Porcii care mai rămăseseră au început să moară în coteț.

Doamne, se ruga ea, dacă Tu ești în spatele acestor întâmplări, salvează un porc de la moarte.

Și, într-adevăr, un singur porc a rămas în viață. Când a aflat ce se întâmplase cu porcii lui, soțul ei a lăsat-o să meargă să se închine în Sabat și, mai mult, a început să vină la biserică împreună cu ea.

Mitalyn și opt din cei zece copii ai ei sunt adventiști. Și soțul ei vine la biserică. Mitalyn le vorbește consătenilor despre credința ei. Până acum, câțiva oameni, printre care și un pastor protestant, au devenit adventiști.

Darurile noastre susțin lucrarea de răspândire a veștii bune despre mântuirea oferită de Hristos tuturor oamenilor din toate colțurile lumii. Vă mulțumim pentru susținerea acestei lucrări!

Mitalyn Chura își împărtășește credința pe insula Guadalcanal, în Insulele Solomon din sudul Pacificului.

IULIE

1. D. Geneza 50:20
2. L. Evrei 11:27
3. M. Iosua 1:9
4. M. Daniel 1:8
5. J. 1 Samuel 16:7
6. V. Estera 4:16
a. s. B. 21:01; CT. 20:53; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:17; DJ. 21:13; AR. 21:28
7. S. Ioan 13:23
a. s. B. 21:00; CT. 20:52; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:16; DJ. 21:12; AR. 21:28
8. D. Galateni 1:15,16
9. L. Luca 2:19
10. M. Apocalipsa 4:11
11. M. Isaia 66:23
12. J. Iosua 14:12
13. V. 1 Corinteni 16:13
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:13; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:25
14. S. Isaia 28:21
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:12; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:24
15. D. Deuteronomul 30:19
16. L. Luca 6:27
17. M. Matei 16:18
18. M. Ieremia 25:32
19. J. Matei 15:8
20. V. 2 Timotei 4:3
a. s. B. 20:52; CT. 20:44; IS. 20:58; MS. 20:07; SM. 21:08; DJ. 21:04; AR. 21:19
21. S. 1 Timotei 2:15
a. s. B. 20:51; CT. 20:43; IS. 20:57; MS. 21:06; SM. 21:09; DJ. 21:03; AR. 21:18
22. D. Matei 14:31
23. L. Apocalipsa 3,20
24. M. Romani 8:32
25. M. Ioan 15:5
26. J. 1 Tesalonicieni 4:17
27. V. Iacov 1:2,3
a. s. B. 20:45; CT. 20:37; IS. 20:51; MS. 20:59; SM. 21:01; DJ. 20:57; AR. 21:11
28. S. Proverbele 13:10
a. s. B. 20:44; CT. 20:36; IS. 20:49; MS. 20:58; SM. 21:00; DJ. 20:56; AR. 21:10
29. D. Psalmii 130:3
30. L. Isaia 12:2
31. M. Geneza 2:1

AUGUST

1. M. Ioan 19:30
2. J. Apocalipsa 21:6
3. V. Romani 8:1
a. s. B. 20:37; CT. 20:29; IS. 20:41; MS. 20:50; SM. 20:53; DJ. 20:49; AR. 21:02
4. S. 1 Ioan 3:2
a. s. B. 20:36; CT. 20:28; IS. 20:40; MS. 20:49; SM. 20:52; DJ. 20:48; AR. 21:01
5. D. Luca 17:5
6. L. Apocalipsa 3:11
7. M. Marcu 4:39
8. M. Matei 7:24
9. J. Iacov 1:21
10. V. Efeseni 1:16
a. s. B. 20:27; CT. 20:19; IS. 20:31; MS. 20:40; SM. 20:43; DJ. 20:39; AR. 20:52
11. S. Isaia 63:9
a. s. B. 20:26; CT. 20:18; IS. 20:29; MS. 20:39; SM. 20:42; DJ. 20:38; AR. 20:51
12. D. Psalmii 16:11
13. L. Filipeni 1:6
14. M. Faptele 20:35
15. M. 1 Ioan 4:18
16. J. Matei 19:26
17. V. Matei 26:39
a. s. B. 20:17; CT. 20:09; IS. 20:19; MS. 20:29; SM. 20:33; DJ. 20:29; AR. 20:41
18. S. Psalmii 31:23
a. s. B. 20:15; CT. 20:07; IS. 20:17; MS. 20:27; SM. 20:31; DJ. 20:27; AR. 20:39
19. D. Psalmii 30:5
20. L. Fapte 1:9
21. M. Isaia 43:4
22. M. Galateni 2:20
23. J. Psalmii 147:4
24. V. Matei 18:21
a. s. B. 20:05; CT. 19:57; IS. 20:07; MS. 20:17; SM. 20:21; DJ. 20:17; AR. 20:29
25. S. Matei 26:67
a. s. B. 20:04; CT. 19:56; IS. 20:05; MS. 20:15; SM. 20:20; DJ. 20:16; AR. 20:27
26. D. Matei 27:54
27. L. Matei 14:31
28. M. Matei 17:8
29. M. Iacov 4:6
30. J. 1 Corinteni 13:8
31. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 19:53; CT. 19:45; IS. 19:53; MS. 20:04; SM. 20:09; DJ. 20:05; AR. 20:16

SEPTEMBRIE

1. S. Psalmii 145:5,6
a. s. B. 19:52; CT. 19:44; IS. 19:51; MS. 20:02; SM. 20:08; DJ. 20:04; AR. 20:14
2. D. Romani 8:25
3. L. Romani 12:1
4. M. 1 Împărați 18:21
5. M. Ioan 8:44
6. J. 2 Împărați 4:40
7. V. Exodul 15:2
a. s. B. 19:41; CT. 19:33; IS. 19:40; MS. 19:51; SM. 19:57; DJ. 19:53; AR. 20:03
8. S. Psalmii 90:2
a. s. B. 19:39; CT. 19:31; IS. 19:38; MS. 19:49; SM. 19:55; DJ. 19:51; AR. 20:01
9. D. Maleahi 3:2
10. L. Ioan 7:37
11. M. Cânt. Cânt. 7:10
12. M. Psalmii 34:18
13. J. 1 Corinteni 16:13
14. V. Matei 6:26
a. s. B. 19:28; CT. 19:20; IS. 19:26; MS. 19:37; SM. 19:44; DJ. 19:40; AR. 19:49
15. S. Psalmii 103:13
a. s. B. 19:26; CT. 19:18; IS. 19:24; MS. 19:35; SM. 19:42; DJ. 19:38; AR. 19:47
16. D. Galateni 2:20
17. L. Ioan 1:9
18. M. Apocalipsa 12:11
19. M. Ioan 14:6
20. J. 1 Ioan 4:
21. V. Exodul 20:8
a. s. B. 19:15; CT. 19:07; IS. 19:11; MS. 19:23; SM. 19:31; DJ. 19:27; AR. 19:35
22. S. Apocalipsa 1:17
a. s. B. 19:13; CT. 19:05; IS. 19:09; MS. 19:21; SM. 19:29; DJ. 19:25; AR. 19:33
23. D. Apocalipsa 1:19
24. L. Apocalipsa 2:14
25. M. Apocalipsa 2:10
26. M. Apocalipsa 2:11
27. J. Matei 5:16
28. V. Apocalipsa 2:16
a. s. B. 19:02; CT. 18:54; IS. 18:57; MS. 19:10; SM. 19:18; DJ. 19:14; AR. 19:22
29. S. Apocalipsa 2:12
a. s. B. 19:00; CT. 18:52; IS. 18:55; MS. 19:08; SM. 19:16; DJ. 19:12; AR. 19:20
30. D. Apocalipsa 2:17